

CLAUDE FARRERE: Morski ropar

(Le Flibustier des Mers.)

Roman.

Na šest korakov razdalje od kralja Izbere gospod de Gabaret pravi trenutek in se priklopi Tomaž, ki se je bil vežbal tudi v tem, stori enako. Toliko prisotnosti duha mu je še ostalo, da se je spomnil, da mora v vsem natančno posnemati vsako kretnjo gospoda de Gabareta, če se neče pregrešiti proti etiketi. Kralj pa položi zelo vladivo roko na klobuk v pozdrav ter se ustavi.

Vse drugo je ostalo Tomažu v spominu, kakor oddaljene, neresnične sanje, ki se jih spominja sicer zmemeno, toda neizbrisno živo... Gospod de Gabaret naslovni na kralja svoj pozdrav. Od njega ni Tomaž razumel niti besedice. Ko pa kralj odgovarja, je razumel Tomaž vsak zlog, kakor da se mu je sluh nepričakovano povrnil, in vsaka beseda kraljevega odgovora se mu je urezala v spomin za ves čas življenja. Kralj je namreč rekel:

«Vedno me veseli, da vidim hrabrega plemiča, ki je tako plemenito branil čast mojega orožja in slavo francoskega imena proti vsem mojim sovražnikom.»

Nekaj časa na to kralj nadaljuje:

«Torej to je oni korzarski junak, o katerem ste mi pripovedovali? Zares, junaško izgleda. Pa je le to vse tudi resnično, kar ste mi pripovedovali o čudežnih junaštvih, ki jih je izvršil? Ni li vaša skromnost nanj zvalila nekaj junaštev, ki bi se moral po pravici pripisovati pravzaprav vam?»

To pot je Tomaž razumel besede zapovednika eskadre:

«Pri našem križanem Izveličarju, nikakor, Veličanstvo! Rad prisožem na vse to! Kapitan lahke in slabotne fregate, je ta gospod tukaj napadel tri velike holandske linijske ladje. Dve sta pred njim pobegnili, tretjo je pa zavzel in zažgal. Na to je svojo lastno fregato spravil zopet nekoliko v red, saj je bila, kakor mi sme Vaše Veličanstvo verjeti, precej delana, in se je potem brez oklevanja vrnil v največji bojni metež, da nam pomaga in da nas reši, gospoda de Marteloire in mene. Strele me naj ubije, če ni vsaka beseda tako resnična, kakor jo povem.»

«Ne dvomim o vaši resnicoljubnosti», odgovori kralj. «Zelo me je pa veselilo, da ste mi ves dogodek še enkrat opisali.»

In pogleda Tomaža. Ognjevitost tega vladarskega pogleda storj, da klecenejo Tomažu kolena in da mu vsa kri zapolje k srcu.

«Gospod», nadaljuje kralj in je tokrat obrnjen k Tomažu, »gospod,

vem da ste premožni in da vas nivodil pohep po nagradi. Želim vam izkazati vse spoštovanje, ki ga gojim do vas. Povejte mi, gospodine, ali ste do danes plemeniti?»

Zaman se trudi Tomaž, da odgovori. Besede mu zastajajo v izsušenem grlu. Le z glavo zmaje in pri tem pozdravi nemo, kakor je videl delati gospoda de Gabareta vsakokrat, kadar je odgovarjal na kraljeva vprašanja.

«Torej ste plemenit od tega trenutka dalje», pravi kralj.

In pomigne enemu svojih gospodov, ki stoe razoglavi za njim. Ta stopi naprej, se priklopi skoraj do tal in nudi njegovemu Veličanstvu pergamentno zvitek, ki ga kralj vzame in lastnoročno nudi Tomažu.

«Na koleno!» zašepeta gospod de Gabaret Tomažu še pravčasno, in Tomaž v svoji vedno rastoči zmedenosti poklekne na obe koleni namesto na eno samo.

«Plemstvu v čast se spodobi,» pravi kralj, »da se tako hrabri možje pristejava njemu in ne ljudstvu. S tem vam izročam plemiško pismo in vas imenujem za svojega kapitana, da ne boste v bodoče imeli drugega gospodarja razen mene. Vse drugo prepuscam vam. Zavedajte se, da je odvisno edino le od vas samih, da se ne ustavite na tako lepi poti k slavi, kajti naša marina zelo potrebuje dobrih zapovednikov eskadre, kakor

je to bil gospod de Gabaret do včeraj in potrebuje tudi dobrih generalnih lažhtantov, kakor je ta gospod odsej...»

Gospod de Gabaret se umakne za dva koraka, da se more pokloniti še nizje kakor doslej. In ko izvršuje ta svoj poklon, zašepeta Tomaž:

»Zahvalite se! Zahvalite se kralju!«

Tomaž obupno išče po vseh predalčkih svojih možganov za poklonom, ki naj bi izrazil vse njegovo veselje, njegov ponos in brezmejno vriskajoča hvaležnost, ki polni njegovo srce. Toda ne najde primerne besede. Ker pa hoče vkljub temu govoriti in izraziti vse te občutke, ki ga hočejo skoraj raznesti, se odkašlja dvakrat zapored in potem izreče, ne skoraj zavpije iz polnega grla spomina vredne besede:

»Veličanstvo, no ta je pa res dobra!«

PETA KNJIGA.

Gnezdi postaja tesno.

1

Malò Trublet se naslanja v svoj novi mehki naslanač in izteza roko proti hrastovi mlizi, da dvigne polprazno čašo k ustom. Andaluzijsko vino se sveti kakor čisto zlato. Ko ga stari Malò srka, se spomni, da ima njegova najmlajša hčerka prav tako zlate lase... To dekle pa sedi

MALI OGGLASI

staneto do 20 besedi Din. 3,-, vsakih nadaljnjih 5 besedi 1 Din. — Trgovski oglasi, dopisovanje, nemrečljivne do 20 besedi 5 Din., vsakih nadaljnjih 5 besedi 2 Din. — Plača se naprej. (Lahko tudi v znankah.) Na vprašanja se odgovarja le, ako je vprašanju priložena znakna za odgovor.

SLUŽBE

SPRETNEGA AKVIZITERJA. 2073

Ki so mu tržne razmere znane, sprejme imenito italijansku specijsko firmo proti dohri placi in proviziji. Ponudbe v Trst. Casella Postale 573.

Sprejme se takoj

KROJASKI POMOCNIK

za veliko delo. P. CAPUDER,

krojač, Ljubljana, Vidovdanska cesta 2. 2062

PRIMERNO SLUŽBO

češ uradnik z vedenjno in sačno prakso. Ponudbe na upravo »Jutra« pod »Tako«. 2043

EKONOM. 2072

vez vseh panog kmetijstva, strojepinje in pisarniških del, itčne službe. Najraje kot o-

KUPIM

Rabljeni, a dobro obrajeni

PISALNI STROJ »ADLER«

kupim. Ponudbe na Antuo

Sinkovec, Grosuplje. 2056

KUPLJAM

Za 12.000 K se dobri

NAJBOLJ OHRANJEN

GLASOVIR

Ljubljana, Hramljinška c. 7.

I. undestr., vrata 48.

DOPISOVANJE

V KORESPONDENCO

želi stopiti mlad gospod z

značajno gospodiščem. Naslovi

je pod »Dragotin« na

upravo »Jutra«. 2088

Bančna in agenturna trgovina z živino

agenturna trgov